Send your creativity to us via DROPBOX near Reading Room
OR prashaman.bjmc@gmail.com. Also available on:
www.bjmc.org, www.medadmjjmc.org/prashaman

कर्म भूमि पर फ़ल के लिये श्रम सबको करना पड़ता है, रब
सिर्फ़ लकीरें देता है रंग हमको भरना पड़ता है ।
–गुरु नानक देव

MONTHLY WALL MAGAZINE

प्रशमन्

OUTCOME OF MEDICOZ CREATIVITY
[volume3, issue no. 3, AUGUST 2013]

ज़िन्दगी सिक्के के दो पहलू की तरह है!
कभी सुख तो कभी दुःख,
जब सुख हो तो "घमंड" मत करना,
और जब दुःख हो तो, थोड़ा,
"इंतज़ार" जरूर करना...

Unseen Friends

MURMUR

Although you are a friend of mine
And letters we exchange
I wouldn't know you on the street
And doesn't that seem strange?

You hold a place within my life
Unusual and unique:
We share ideals and special dreams
And still we do not speak

I picture what I think of u
Perhaps you picture me
An intriguing game for both of us
For someone we can't see

So for this friendship we possess
We owe this mail a debt
Perhaps the charm lies in the fact
That we have never met

Dr. Purvi Limbdi
(R1, Ophthalmology)

HATS OFF TO YOU DOC!

કોઇપણ ભારતીય વ્યક્તિના ઘરમાં પારણુ બંધાવુ એ ખૂબજ ખૂશીની વાત હોય છે. દરેક સ્ત્રીનુ એક સ્વપ્ન હોય છે કે તેની કુખેથી એક નવો જીવ જન્મ લે. આવુ થવાની ખૂશી જ્યારે ઘરમાં આવી હોય અને તેમા પણ નવ નવ મહિના બાળકને ઉદરમા પોષણ આપીને પછી જ્યારે બાળકનુ આગમન થવાનુ હોય ત્યારે કોઇ સમસ્યા સર્જાય તો ખરેખર તે અસહ્ય બની જતી હોય છે.

આવી જ એક માતા તેની ત્રીજી ડીલીવરીના થોડા સમય પહેલા અમદાવાદના એક અંતરિયાળ ગામના પ્રાથમિક આરોગ્ય કેન્દ્રમા સારવાર લઈ રહી હતી. એક વાર અચાનક તેને શ્વાસ ચડવાની સાથે હ્રદયના ધબકારા વધવા લાગ્યા. પરંતુ ૩૪ અઠવાડિયાના ગર્ભ સાથે આ સમસ્યા હોવાથી તેને તરત જ અમદાવાદની સિવિલ હોસ્પિટલમા મોકલવામા આવી. તે સ્ત્રીનુ નામ કવિતા હતુ. અહીં અમદાવાદ સિવિલમા તેની પ્રાથમિક તપાસ કરતા જાણવા મળ્યુ કે, તેણે ૧૦ વર્ષ પહેલા હ્રદયની શસ્ત્રક્રિયા કરાવી હતી. કારણકે તેને હ્રદયના અંદરના સ્તરમા ચેપને લીધે ગાઠ થઈ હતી. જેથી હ્રદયના વાલ્વનુ સંકોચન થઈ ગયુ હતુ આથી લોહીના પરિભ્રમણમા મુશ્કેલી પડવાને લીધે યુ. એન. મહેતા હોસ્પિટલમાં આ શસ્ત્રક્રિયા કરાવી હતી.

કવિતાને આ પહેલા પણ બે ડીલીવરી થઈ હતી. પરંતુ તે વખતે તેને આવી કોઇ સમસ્યા સર્જાઈ નહતી. પરંતુ આ વખતે અચાનક આવી મુશ્કેલી સર્જાતા કવિતા તથા તેના ઘરના લોકો ખૂબજ ચિંતાજનક સ્થિતિમા મુકાઇ ગયા હતા. વળી, તે ઓછુ હોય તેમ તેનુ ઇ.સી.જી. કરાવતા જાણવા મળ્યુ કે, તેના હ્રદયના ધબકારા ખૂબજ અનિયમિત હતા. વળી, પલ્સ પણ સામાન્ય ૭૨/મીનીટમાંથી વધીને ધીમે ધીમે ૧૦૦,૧૪૦,૨૦૦ અને ૨૨૦/મીનીટની ભયજનક સ્થિતિ સુધી વધી ગયા હતા. કવિતાનો પતિ તથા તેના સાસુ-સસરા રીતસરના માતા અને બાળક બંનેની જિંદગી બચાવવા માટે ડોક્ટરને પગ પકડીને કરગરતા હતા.

યુ.એન.મહેતા હોસ્પિતલના ડોક્ટરોનુ કહેવુ હતુ કે,હ્રદયના ધબકારા તેમજ બી.પી.ને નિયમિત કરવા માટે તાત્કાલિક પ્રેગ્નેન્સી અટકાવવી પડશે એટલેકે તેનુ તાત્કાલિક સીઝેરીયન કરવુ પડશે. પરંતુ આમા પણ ભગવાન કસોટી કરવા બેઠો હોય તેમ એનેસ્થેસીયાના ડોક્ટરોએ હ્રદયની આટલી ખરાબ સ્થિતિમા એનેસ્થેસીયા આપવાની પણને ના પાડી દીધી.

અંતે ડૂબતો માણસ તરણુ ખોળે તેમ, યુનિટના ડોક્ટરો તેમજ રેસીડન્ટો સતત કવિતાની પાસે બે દિવસ અને બે રાત રહ્યા. અને સતત દર પંદર મીનીટે હ્રદયના ધબકારા નિયમીત કરવા માટેની દવા(ડીજીટાલીસ અને ડીગોક્સીન) આપવાની ચાલુ રાખી. તેની પણ ખાસ અસર ન થતા તે દવા નાકમાથી નળી નાખીને સીધી જઠરમા આપવાનુ શરૂ કર્યુ. બે દિવસ સખત મહેનતના અંતે ડોક્ટરોને થોડી સફળતા મળી. અને પલ્સ ૨૨૦ માથી ઘટીને ૧૪૦/મીનીટ થયા. આથી ડોક્ટરોએ થોડી નિરાતનો શ્વાસ લીધો.

હવે એનેસ્થેસીયા વાળા ડોક્ટરોએ પણ એનેસ્થેસીયા આપવાની સંમતિ આપી. પણ આમ છતા મુશ્કેલીના વાદળો તો હજુ ઘેરાયેલા જ હતા. કેમકે પલ્સ તો ૭૨ ને બદલે ૧૪૦ હતા. આથી ડોક્ટરો એ તેના સગા વહાલા પાસેથી ઓપરેશન કરતા પહેલા 'હાઈ રિસ્ક કન્સેન્ટ' અને 'ડેથ ઓન ટેબલ' માટેની સંમતિ માગી. ડોક્ટરોની નિપુણતા અને કવિતાના ઘરના લોકોની ઇશ્વર પરની શ્રદ્ધાને લીધે અડધી-એક કલાકની મહેનતને અંતે કવિતા એ એકદમ તંદુરસ્ત દીકરાને જન્મ આપ્યો. તેનુ વજન પણ ૨.૫ કિલો હતુ. માતા અને બાળકને કોઇજ કોમ્પ્લીકેશન ન હતા. બંને સંપૂર્ણપણે સ્વસ્થ અને તંદુરસ્ત હતા.

કવિતા સતત બે દિવસ ઇમરજન્સીની હાલતમા રહી હતી. બંને મા-દીકરો કાળનો કોળિયો બનતા બચી ગયા હતા. કવિતાનુ પલ્સ, બી.પી., યુરિન આઉટપુટ બધુજ નોર્મલ હતુ. બાળકના ધબકારા અને બી.પી. પણ બરાબર હતા. પાંચ દિવસના અંતે તેઓએ બધા ડોક્ટરોનો આભાર માનીને હરખભેર સિવિલમાથી વિદાય લીધી.

(સૌજન્ય: ગાયનેક વિભાગ, સિવિલ હોસ્પિટલ, અમદાવાદ)

Story written by:
Pinal Pipaliya

DISSECTION

Chennai Express

Chennai express movie is a hardcore commercial film with a romantic angle. The story is about a man travels from Mumbai to Rameshwaram and what happens during the journey.

STORY IN DETAIL:

The movie is based on a 40 years old bachelor, Rahul, who lands up in a totally unexpected journey that makes him realize the importance of love, life, relationship and sacrifice! A stimulating train voyage that not only takes Rahul, accidentally to his destination, but also makes him realise the power of true love. A hilarious journey which teaches about the serious relationship in life.

CHARACTERS:

Rahul, played by Shahrukh Khan is a North Indian bachelor, who stays with his grandparents in Mumbai. Rahul could not get married to anyone because of his overloving and overpossessive grandfather who cannot live life without him.

Meena, played by Deepika Padukone, is very fondly referred as Meenamma, by her loved ones, is a South Indian lady who stays in Komban village with her large family.

Mr. Dugeshwara, played by Satyaraj, is a very well known Don of Komban village. He is Meenamma's father and is very protective about her.

Teengaballi, played by Nikitin Dheer, is a Don of another village. Meenamma's father is very fond of him and wishes to marry his daughter with him.

CRITICS:

Movie is entertaining with excellent cinematography, Deepika's acting is exemplary. Movies dialogue, "Don't underestimate the power of a common man" has gained quite popularity. Songs like Kashmir mai, tu kanyakumari and LUNGI dance has enthralled the youth generation with its beats. The romantic comedy zoomed with superfast speed at boxoffice to earn 100 crores in the first 3 days itself. All over, MOVIE TIMEPASS HAI..

Rahul Rohit
(Second year)

STETHOSPEAKS

આજ થી લગભગ ૨ વર્ષ પેહલાની વાત છે જ્યારે હુ પેહલા વર્ષમા હતી.ઘરેથી પેહલી વાર આટલે દૂર.. પેહલી વાર મમ્મીનો છેડો મૂક્યો.અહી બધુ અજાણ્યુ,નવા લોકો નવી જગ્યા.અહી એક બાજુ મોટા મોટા પ્રોફેસર તો બીજી બાજુ એ થી પણ મોટી બુક્સ..કાઇ સમજ નહોતી પડતી કે આવડા મોટા કેમ્પસમાં મારુ શુ થશે??કોઇ વાર તો એમ લાગતુ કે અહી શુ કામ આવી ગયા?અહી મારુ કોણ છે?ઘરની,શહેરની,ફ્રેન્ડ્સની રોજ બહુ યાદ આવતી અને થતુ કે અહીની

ફાસ્ટ લાઇફમા કોઇ કોઇનુ નથી.હુ પડી જાઉ તો મને ઉભા કરવાવાળા મારા મમ્મી અહી નથી. હુ રડુ તો મને છાની રાખવા વાળા ફ્રેન્ડસ નથી.. અને બસ રોજનુ એક જ ટાઇમટેબલ ઉઠવુ,કોલેજ જવુ,કોઇ ની સાથે બોલવાનુ નહી,કોલેજ જઈને સમજાય કે ના સમજાય ભણવાનુ અને સાંજે પાછુ આવાનુ,વાંચવાનુ ને સુઇ જવાનુ.મનમા એક વાત ઘર કરી ગઈ તી કે અહી કોઇ કોઇનુ ફ્રેન્ડ ના હોઇ શકે અને કોઇ મદદ ના કરે...

પણ એક દિવસ એવુ થયુ કે બધુ બદલાય ગયુ..તે દિવસે ફિઝિયોના લેક્ચરમા મને અચાનક જ સખત માથુ દુખવા લાગ્યુ.મરી આંખમાથી આંસુ નીકળવા લાગ્યા.ત્યારે એક મારી બાજુમા બેઠેલી અજાણી છોકરી મને ચાલુ ક્લાસે પોતાનુ લેક્ચર બગાડી હોસ્ટેલ લઈ આવી દવા આપી ને મને ઠીક ના થયુ ત્યા સુધી મારા રૂમમા જ રહી..ત્યારે મને થયુ કે હુ ખોટુ વિચારતી હતી કોઇ પણ ઓળખાણ વગર આમ કોઇની મદદ કરવી એ મોટી વાત છે..બસ ત્યારથી જ હુ ને તે છોકરી એટલે કે જીનિશા ફ્રેન્ડ બની ગયા પછી તો મે તેની ઓળખાણ મારા રૂમમેટ સાથે કરાવી અને અમારા ગ્રુપની શરૂઆત થઈ..પછી શરુ થઈ કોલેજ લાઇફની ખરી મસ્તી,બુક્સ ગમવા લાગી કેમ્પસ ગમવા લાગ્યુ..

પછી તો બસ બધુ મસ્ત થઈ ગયુ ને પેહલુ વર્ષ પુરુ થયુ,અમારુ આખુ ગ્રુપ પાસ થઈ ગયુ.

વેકેશન પછી ઘણા સમયે પાછુ હોસ્ટેલ આવાનુ થયુ..કેટલો બધો સમાન!! ને રૂમ પન કેટલો ખરાબ.. એટલે બધુ સાફ કર્યુ ને ગોઠવ્યુ.. બધા થાકી ગયા હતા ને તરત સુઇ ગયા પણ મને અચાનક અતિશય હાથ દુખવા લાગ્યા ને હુ રડવા લાગી મારો રડવાનો અવાજ સાભળીને પિનલ ને જિંકલ ઉઠી ગયા તેમને તરત જ મને "પેઇન રીલીફ" આપી પણ કોઇ ફર્ક ના પડ્યો..અન્તે તેઓ એક સિનિયર (દીદી) પાસે ગયા દીદી પણ સુઇ ગયા હતા પણ એમણે તરત જ મને મેડિસિન આપી.. હુ તો પછી સુઇ ગઈ પણ જ્યારે સવારે જોયુ તો એ બન્ને હજુ જાગતા હતા.. જ્યારે ચેતા ને હેમાક્ષી ને ખબર પડી તો તે પણ ગુસ્સે થયા કે મે તેમને કેમ ન કહ્યુ..

આ સાંભળી મને થયુ કે હુ કેટલુ ખોટુ વિચારતી હતી!!! આવા ફ્રેન્ડસ અને આવા સિનિયર કે જે ઘર પણ ભુલાવી દે એમને મેળવીને હુ તો ધન્ય થઈ ગઈ..

Surabhi Ambani
(Second year)

SHUTTERBUG

CAtoon

NOOPUR JAIN II/II

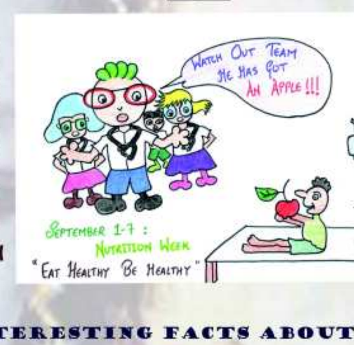

DOES IT CLICK ?

IDENTIFY THE PERSON AND DROP YOUR ANSWERS IN THE DROP BOX NEAR READING ROOM !!!

LAST ISSUE'S CORRECT ANSWER: AQUAGGASWACK

LAST ISSUE'S CORRECT ANSWER GIVEN BY: SONALI RASTOGI 2/3

LAST TO LAST ISSUE'S CORRECT ANSWER FOR BHEJA FRY, GIVEN BY: DARSHIL VAISHNAV 3/1

AHOASHCHARYAM

INTERESTING FACTS ABOUT RAKSHABANDHAN

- Yama, the lord of death, was blessed with eternity as his sister Yamuna tied up a Rakhi thread on his wrist. Since that time the festival of Raksha Bandhan is associated with tying of Rakhi thread
- Lord Krishna was left with a bleeding finger, after Shishupal's death. To stop bleeding, Draupadi, the wife of the Pandavas, tore a strip of silk off her sari and tied it around Krishna's wrist. Touched by her concern, Krishna declared that he would protect her and promised to repay the debt manifold, and spent the next 25 years of his life doing just that.
- Queen Karmavati of Chittor had sent a Rakhi to Humayun to protect her from Bahadur Shah. Humayun, then engaged in an expedition against Bengal, turned back to carry out his sacred brotherly duty and tried to protect her but was too late. Chittor had already fallen and the Rani had immolated herself in the Rajput custom of Jauhar.
- Rabindranath Tagore, the Nobel laureate poet used the occasion of the Raksha Bandhan as a community festival and gave a call to tie a rakhi amongst all Hindus and Muslims so as to maintain peace and harmony between them and spread the nationalist spirit among people from different ethnic backgrounds.

Aho Ashcharyam

- Yama, the lord of death, was blessed with eternity as his sister Yamuna tied up a Rakhi thread on his wrist. Since that time the festival of Raksha Bandhan is associated with tying of Rakhi thread
- Lord Krishna was left with a bleeding finger, after Shishupal's death. To stop bleeding, Draupadi, the wife of the Pandavas, tore a strip of silk off her sari and tied it around Krishna's wrist. Touched by her concern, Krishna declared that he would protect her and promised to repay the debt manifold, and spent the next 25 years of his life doing just that.
- Queen Karmavati of Chittor had sent a Rakhi to Humayun to protect her from Bahadur Shah. Humayun, then engaged in an expedition against Bengal, turned back to carry out his sacred brotherly duty and tried to protect her but was too late. Chittor had already fallen and the Rani had immolated herself in the Rajput custom of Jauhar.
- Rabindranath Tagore, the Nobel laureate poet used the occasion of the Raksha Bandhan as a community festival and gave a call to tie a rakhi amongst all Hindus and Muslims so as to maintain peace and harmony between them and spread the nationalist spirit among people from different ethnic backgrounds.

BHEJA FRY

1. What is the answer?

4			
6	2		
9	3	1	
19	10	7	?

2. How many triangles are are there in the figure?

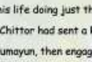

TECH-MANIA

Nanoparticles Glow Through Thick Layer of Tissue

ScienceDaily (Sep. 28, 2012) — An international research team has created unique photoluminescent nanoparticles that shine clearly through more than 3 centimeters of biological tissue -- a depth that makes them a promising tool for deep-tissue optical bioimaging.

The particles are special for several reasons. First, they absorb and emit near-infrared light, with the emitted light having a much shorter wavelength than the absorbed light. This is different from how molecules in biological tissues absorb and emit light, which means that scientists can use the particles to obtain deeper, higher-contrast imaging than traditional fluorescence-based techniques.

Second, the material for the nanoparticles' shell --calcium fluoride -- is a substance found in bone and tooth mineral. This makes the particles compatible with human biology, reducing the risk of adverse effects. The shell is also found to significantly increase the photoluminescence efficiency.

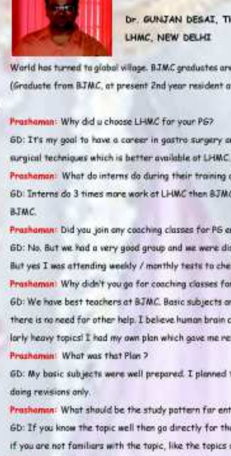

To emit light, the particles employ a process called near-infrared-to-near-infrared up-conversion, or "NIR-to-NIR." Through this process, the particles absorb pairs of photons and combine these into single, higher-energy photons that are then emitted.

One reason NIR-to-NIR is ideal for optical imaging is that the particles absorb and emit light in the near-infrared region of the electromagnetic spectrum, which helps reduce background interference. This region of the spectrum is known as the "window of optical transparency" for biological tissue, since the biological tissue absorbs and scatters light the least in this range.

The scientists tested the particles in experiments that included imaging them injected in mice, and imaging a capsule full of the particles through a slice of pork more than 3 centimeters thick. In each case, the researchers were able to obtain vibrant, high-contrast images of the particles shining through tissue.

FACE TO FACE

Dr. GUNJAN DESAI, THIRD YEAR RESIDENT IN SURGERY
LHMC, NEW DELHI

World has turned to global village. BJMC gradutes are doing their PG at various colleges of India. Prashaman talked with Dr. Gunjan Desai (Graduate from BJMC, at present 2nd year resident at Lady Harding Medical College - LHMC, New Delhi) about his professional training.

Prashaman: Why did u choose LHMC for your PG?

GD: It's my goal to have a career in gastro surgery and wanted to get skill in technical advances like laproscopy, other minimal invasive surgical techniques which is better available at LHMC.

Prashaman: What do interns do during their training at LHMC?

GD: Interns do 3 times more work at LHMC then BJMC. They do the same work as we do here but they don't get much clinical exposure as BJMC.

Prashaman: Did you join any coaching classes for PG entrance?

GD: No. But we had a very good group and we were discussing each and every topic at the end of the day which was more helpful for us. But yes I was attending weekly / monthly tests to check my progress.

Prashaman: Why didn't you go for coaching classes for PG entrance?

GD: We have best teachers at BJMC. Basic subjects are taught very well. If you attend clinics regularly and plan your reading accordingly; there is no need for other help. I believe human brain can't even remember what is thought after few hours of continuous listening particularly heavy topics! I had my own plan which gave me relaxation.

Prashaman: What was that Plan ?

GD: My basic subjects were well prepared. I planned to finish the entire course in 9 months. I was absolutely free thereafter and were doing revisions only.

Prashaman: What should be the study pattern for entrance exam, read the topic first and then attempt the mcq or just the opposite?

GD: If you know the topic well then go directly for the mcq and then see the explanation only for the wrong answers it will save time but if you are not familiars with the topic, like the topics of first year then you should go through the topic and then attempt mcqs.

Prashaman: Which one is better, to read all India pg entrance guide book or DNB book?

GD : You should read subject wise all India books right now because the topic from which the mcqs are asked are the same so at the end you can just go through the DNB cet quickly.

Prashaman: Is it beneficial to take drop if not get choice branch and attempt for next one or two years?

GD: Mostly the results do not change. It may show improvement only if the student remains dedicated and focused towards the goal.

Prashaman: Any memorable event at BJMC?

GD: My works as N.S.S. volunteer during UG. It is definitely very beneficial too me. I came to know the community through NSS which gave me a platform to help people In that way it's a way of personality development for me.

Prashaman: How's life at LHMC?

GD: Its fun there...there are about 10 other BJites in Delhi. We meet on weekends sometime n hang out n go to Guajarati restaurants...feels good.

Prashaman: What is your message for interns of BJMC?

GD: Enjoy your study and study with the goal. It's important to have appropriate clinical knowledge so don't miss internship.

Prashaman: Thanks for sparing time for us.

GD: It's my pleasure to help BJites.

CAMPUS LIVE

- BJites enthusiastically took oath for organ donation under the campaign 'I Lead India' held by TOI on World Organ Donation Day, 6th aug
- Admission process started at full flow from last week of july
- Councelling for medical and paramedical courses starting from 16th of Aug
- The 67th Independence Day was celbrated with zeal and enthusiasm at B. J. Medical College.

DESIGNED BY: RADHIKA SHROTRIYA

EDITORIAL BOARD: Bhavik Shah, Mrugank Patel, Preet Hathi, Shreya Poddar, Shruti Gohel, Dhananjai Majhi, Mohit Rathod, Nikita Pandya, Radhika Shrotriya, Rahul Rohit, Shalin Shah,Shivam Kotak